Ο ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ **ΤΟΥ CHARLES FOLEY**

Η ΣΥΝΕΡΓΑΤΙΣ

('Αφιερώνεται σὲ μερικοὺς καὶ μερικὲς ἀπὸ τοὺς ἀναγνῶστες τοῦ «Μπουκέτου»

Στὸ γραφεῖο τῆς συντάξεως τοῦ περιοδικοῦ «Γαλατικὴ Μοῦσα». 'Ο κ. Φολλεμπάρ κάθεται στὸ γραφεῖο του καὶ κυττάζει ἕνα χειρόγραφο, ὅταν ἔξαφνα μπαίνη μέσα σὰν ἀνεμοστρόβιλος ἡ κ. ντ' 'Εσπονγιάκ.

'Η κ. ΝΤ' ΕΣΠΟΝΓΙΑΚ. — Εἶσαι ὁ κ. Φολλεμπάρ, ὁ ἀρχισυντάκτης τῆς «Γαλατικῆς Μούσης» ;

ΦΟΛΛΕΜΠΑΡ. — Μάλιστα, κυρία μου.

'Η κ. ΝΤ' ΕΣΠΟΝΓΙΑΚ (μ' ἀσυγκράτητο ἐνθουσιασμό). — "Ω! μαίτρ! 'Αγαπητέ μου μαίτρ! Πόσο εἶμ' εὐτυχισμένη ποὺ κάνω τὴ γνωριμία σας!... Δὲν ξέρετε τί χαρὰ ποὺ νοιώθουμε ἐμεῖς, ἡ ἐπαρχιώτισσες ἀναγνώστριές σας, ὅταν ἀντικρύζουμε ἀπὸ κοντὰ τοὺς συγγραφεῖς ποὺ λατρεύουμε ἀπὸ μακρυά. "Ω! ναί, ἀπὸ μακρυά... Νά, ἐγώ, π. χ., ἤρθα ἀπὸ τὸ 'Εσπονγιάκ τῶν Κάτω "Αλπεων, ἔκανα ὀκτακόσια δέκα χιλιόμετρα, μόνο καὶ μόνο γιὰ νὰ σᾶς ἰδῶ... (Μὲ μιὰ συγκίνησι ποὺ μεγαλώνει ὁλοένα). "Ω! μαίτρ!... "Ω! ἀγαπητέ μου μαίτρ...

ΦΟΛΛΕΜΠΑΡ. — "Ω! σᾶς παρακαλῶ, ἀγαπητὴ κυρία!... Προσέχετε νὰ μὴν πάθετε τίποτε, γιατὶ δὲν ἔχουμε ἐδῶ κοντὰ φαρμακεῖο... ('Η κυρία κάθεται).

'Η κ. ΝΤ' ΕΣΠΟΝΓΙΑΚ (πιὸ γαλήνια). — "Ο,τι γράφετε, ἀγαπητέ μου μαίτρ, μ' ἐνθουσιάζει καὶ μὲ γοητεύει συγχρόνως... "Εχετε μιὰ τέτοια εὐαισθησία !... Κ' ἡ πιὸ ἀσήμαντες φράσεις σας λικνίζουν τὴν ψυχὴ καὶ γαργαλᾶνε τὴν καρδιά. "Ω! μαίτρ, τὸ πρόσωπό σας εἶν' ἐντελῶς ὅμοιο μ' αὐτὸ ποὺ εἶχα ὀνειρευτῆ..."Ολα μ' ἐνθουσιάζουν σὲ σᾶς, ὡς καὶ ὁ τόνος τῆς φωνῆς σας.

ΦΟΛΛΕΜΠΑΡ (ἀπὸ μέσα του). — 'Η κρίσις της τὴν ξαναπιάνει...

'Η κ. ΝΤ' ΕΣΠΟΝΓΙΑΚ. — Εἶμαι ξετρελλαμένη, ξέρετε, μὲ τὴ «Γαλατικὴ Μοῦσα» σας... Τὴν πεσιμένω κάθε ἑβδομάδα μὲ πυρετό... Τρέχω νὰ προϋπαντήσω τὸν ταχυδρόμο καὶ ὅταν μοῦ δίνη τὸ ἀγαπημένο μου περιοδικό σας, τὸν ἀγκαλιάζω καὶ τὸν φιλάω...

ΦΟΛΛΕΜΠΑΡ. — Τί εὐτυχισμένος ταχυδρόμος ! Εἶνε νέος, κυρία ;

'Η κ. ΝΤ' ΕΣΠΟΝΓΙΑΚ. —Ξέρω τί ἔχω; Μήπως ἔχω μάτια νὰ τὸν κυττάξω;... Μόλις τὸν βλέπω τὰ βλέμματά μου προσηλώνονται στὸ σάκκο του γιὰ νὰ δῶ ἂν ὑπάρχη ἐκεῖ μέσα ἡ «Γαλατικὴ Μοῦσα».

ΦΟΛΛΕΜΠΑΡ. — "Ωστε εἶστε συνδρομήτριά μας ;

'Η κ. ΝΤ' ΕΣΠΟΝΓΙΑΚ. — Μάλιστα, εἶμαι συνδρομήτριά σας ἀπὸ τὴν πρώτη μέρα ποὺ ἐξεδόθη τὸ περιοδικό σας καὶ εἶμαι περήφανη γι' αὐτό.

ΦΟΛΛΕΜΠΑΡ (ἀπὸ μέσα του). — Αὐτὸ εἶν' εὔκολο νὰ τὸ ἐξακριβώσω. "Εχω αὐτὴ τὴ στιγμὴ τὸν κατάλογο τῶν συνδρομητῶν μπροστά μου. (Δυνατά). Καὶ τ' ὄνομά σας, κυρία ;

'Η κ. ΝΤ' ΕΣΠΟΝΓΙΑΚ (ἀνήσυχη καὶ στενοχωρημένη). — Ξέρετε... ξέρετε... Θὰ σᾶς ὁμολογήσω ὅτι δὲν ἔχω ἐγγραφῆ συνδρομήτριά σας μὲ τ' ὄνομά μου... μὰ μὲ τ' ὄνομα μιᾶς νεαρᾶς μου φίλης... Ποιὸ εἶνε τ' ὄνομα τῆς πρώτης σας συνδρομητρίας ;

ΦΟΛΛΕΜΠΑΡ. — Σαμπουλάρ.

'Η κ. ΝΤ' ΕΣΠΟΝΓΙΑΚ. — Αὐτὸ ἀκριβῶς εἶνε τ' ὄνομα τῆς φίλης μου.

ΦΟΛΛΕΜΠΑΡ (διαβάζοντας τὸν κατάλογο τῶν συνδρομητῶν) ! Εὐτύχις Σαμπουλάρ... "Ωστε ἡ φίλη σας λέγετε Εὐτύχις;

'Η κ. ΕΣΠΟΝΓΙΑΚ (στενοχωρημένη). — Εἶνε... εἶνε τ' ὄνομα τοῦ συζύγου της. Ξέρετε, ἡ νεαρὰ μου φίλη εἶνε παντρεμένη... μ' ἕνα νεαρὸ διανοούμενο.

ΦΟΛΛΕΜΠΑΡ (διαβάζοντας στὸν κατάλογο). — «Εὐτύχιος Σαμπουλάρ, παντοπώλης, Μάγχη»... Χμ... 'Η Μάγχη καὶ ἡ Κάτω "Αλπεις, ὅπως μοῦ φαίνεται, δὲν συνορεύουν καθόλου, κυρία.. 'Ασφαλῶς, ἡ φίλη σας θὰ σᾶς στέλνει τὸ φύλλο σας μὲ μεγάλη καθυστέρησι...

'Η κ. ΝΤ' ΕΣΠΟΝΓΙΑΚ (ταραγμένη). — Ναί... ναί... Καὶ γι' αὐτὸ ἀκριβῶς ἤρθα νὰ ἐγγραφῶ γιὰ τρεῖς μῆνες μὲ τ' ὄνομά μοῦ αὐτὴ τὴ φορά.

ΦΟΛΛΕΜΠΑΡ. — Τὸ ταμεῖο εἶνε στὸ βάθος τοῦ διαδρόμου, ἀριστερά...Θέλετε νὰ σᾶς ὁδηγήσω ὡς ἐκεῖ ;

'Η κ. ΝΤ' ΕΣΠΟΝΓΙΑΚ. — Βέβαια. Μονάχα... μονάχα θὰ ἤθελα προηγουμένως νὰ σᾶς συμβουλευθῶ, ὄχι πειὰ ὡς ἀναγνώστρια, μὰ σὰν μιὰ γυναίκα ποὺ πρωτοπαρουσιάζεται στὴ φιλολογία...

ΦΟΛΛΕΜΠΑΡ (καρτερικά). — "Α! ἀφοῦ εἶν' ἔτσι, καθῆστε, κυρία...

'Η κ. ΝΤ' ΕΣΠΟΝΓΙΑΚ (βγάζοντας ἀπὸ τὴν τσέπη της ἕνα μάτσο χειρογράφων). — Σᾶς φέρνω, κύριε, τὸν καρπὸ τῶν στοχασμῶν καὶ τῶν ὀνειροπολήσεων μιᾶς ψυχῆς τρυφερῆς ποὺ τὴν πλήγωσε ἡ ζωὴ καὶ πού...

ΦΟΛΛΕΜΠΑΡ. — 'Αφῆστε τοὺς προλόγους, κυρία. Αὐτοὺς μπορεῖτε νὰ τοὺς βάλετε στὸ βιβλίο σας...

'Η κ. ΝΤ' ΕΣΠΟΝΓΙΑΚ (δίνοντάς του ἕνα χειρόγραφο). — Σᾶς ὑποβάλλω αὐτὸ τὸ ποίημα μὲ τὴν τρελλὴ ἐλπίδα ὅτι θὰ τὸ δημοσιεύσετε καὶ ὅτι θὰ δῶ τὸ φτωχό μου ὄνομα, ὄνομα μιᾶς ποιητρίας ἀγνωμημένης, νὰ φιγουράρη μεταξὺ τῶν τόσων ἐνδόξων ὀνομάτων τῶν συνεργατῶν τοῦ περιοδικοῦ σας. (Ταπεινά). 'Επικαλοῦμαι τὴν ἐπιείκειά σας. ('Υψώνοντας ἀσυναίσθητα τὸν τόνο της). Καὶ ἔχω ἴσως μερικὰ δικαιώματα σ' αὐτὴν τὴν ἐπιείκεια. Μιλάω πολὺ γιὰ τὸ περιοδικό σας, κύριε, μιλάω σ' ὅλο τὸν κόσμο καὶ κάνω τ' ἀδύνατα δυνατὰ γιὰ νὰ τὸ διαδώσω... Στὴν πόλι μας, ξέρετε, ὅλοι ἔχουν ἐμπιστοσύνη στὸ γοῦστο μου. 'Εχω μεγάλη ἐπιδρασι ἐκεῖ κάτω... Τηρουμένων τῶν ἀναλογιῶν, μὲ θεωροῦν λίγο σὰν τὴ Γεωργία Σάνδη τῆς ἐπαρχίας.. (Μὲ ὑπερηφάνεια). Φτάνει νὰ πῶ μιὰ λέξι κι' ἀμέσως ὁ δήμαρχος, ὁ συμβολαιογράφος, ὁ ταμίας, ἐξάδελφός μου ὁ διοικητὴς τοῦ πυροσβεστικοῦ λόχου θὰ ἐγγραφοῦν συνδρομηταί... 'Εγώ, ὅπως μὲ βλέπετε, μπορῶ νὰ σᾶς γράψω εἴκοσι συνδρομητάς...

ΦΟΛΛΕΜΠΑΡ (διαβάζοντας). — Τὸ ποίημά σας τὸ λέτε σονέττο... Καὶ ὅμως ἔχει σαράντα τρεῖς στίχους.

'Η κ. ΝΤ' ΕΣΠΟΝΓΙΑΚ. — "Ε, λοιπόν ;

ΦΟΛΛΕΜΠΑΡ. — "Ενα σονέττο δὲν πρέπει νἄχη περισσότερους ἀπὸ δεκατέσσερες στίχους.

'Η κ. ΝΤ' ΕΣΠΟΝΓΙΑΚ. — Εἶνε, ξέρετε, ἕνα σονέττο χωρὶς μορφή.

('Από τὴν Πινακοθήκη τοῦ «Μπουκέτου»

ΤΥΠΟΙ ΚΑΙ ΚΑΚΕΚΤΥΠΟΙ

Ὁ γνωστὸς ἐκδότης ἐν 'Αλεξανδρείᾳ κ. "Αγγελος Κασιγόνης, διευθυντὴς τῆς ἐφημερίδος «Αἰγυπτιώτης "Ελλην» καὶ τοῦ περιοδικοῦ «"Ερευνα».

(Σκίτσο τοῦ κ. Σοφ. 'Αντωνιάδη)

ΦΟΛΛΕΜΠΑΡ. — Μοῦ φαίνεται πὼς δὲν τὸ πολυκυταλαβαίνω αὐτὸ ποὺ λέτε...

'Η κ. ΝΤ' ΕΣΠΟΝΓΙΑΚ. — "Α! τὴν ποίησι δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ τὴν καταλαβαίνη κανείς... 'Αρκεῖ νὰ τὴ διαισθάνεται...

ΦΟΛΛΕΜΠΑΡ. — Μὰ καὶ οἱ στίχοι σας δὲν εἶνε καλοί. (Διαβάζοντας):

"Ω πάλλευκέ μου κρίνε,
χειμῶνας τώρα εἶναι !
Τὸ πᾶν, φεῦ, ἐμαράνθη,
τὰ δάση καὶ τὰ ἄνθη.

Αὐτὸ δὲν λέει τίποτε, κυρία...

'Η κ. ΝΤ' ΕΣΠΟΝΓΙΑΚ.— Αὐτὴ μπορεῖ νὰ εἶνε ἡ δική σας ἐντύπωσις... 'Εξ ἄλλου δὲν σᾶς παρουσιάζω τὸ ποίημά μου αὐτὸ ὡς ἀριστούργημα... Τὸ ἔγραψα κάποτε ποὺ ἤμουν ἄρρωστη ἀπὸ ἐγκεφαλικὴ ἀναιμία...Μὰ πάρτε καὶ δέστε τώρα αὐτὸ τὸ ποίημά μου... Δὲν πιστεύω νὰ ἔχετε καμμιὰ ἀντίρρησι ὅτι εἶνε ἀριστούργημα (τοῦ δίνει ἕνα ἄλλο χειρόγραφο).

ΦΟΛΛΕΜΠΑΡ (διαβάζοντας):

'Η σωπή !... 'Η σωπή !...
"Ω! νὰ μὴν εἶσαι τίποτα !...
Νὰ ζωντανεύῃς στὸ χαρτὶ
τὰ πράγματα τ' ἀνείπωτα !

"Ω! κι' αὐτό, κυρία μου, δὲν εἶνε δημοσιεύσιμο...

Η κ. ΝΤ' ΕΣΠΟΝΓΙΑΚ. — "Ω! τί λέτε; 'Ο ἐξάδελφς μου μοῦ εἶπε πὼς εἶνε ἀριστούργημα... Τὸ ἴδιο μοῦ εἶπε κ' ἡ σύζυγος τοῦ συμβολαιογράφου... 'Εξ ἄλλου, πρέπει νὰ λάβετε ὑπ' ὄψι σας ὅτι δὲν θὰ ἐγγραφῆ συνδρομήτριά σας ἂν δὲν μοῦ δημοσιεύσετε ἕνα ἀπὸ τὰ ποιηματά μου αὐτά.

ΦΟΛΛΕΜΠΑΡ. — Εἶνε ἀδύνατον, κυρία...

'Η κ. ΝΤ' ΕΣΠΟΝΓΙΑΚ (μὲ τόνο διαπεραστικό). — Συλλογισθῆτε ὅτι δὲν πρόκειται μόνο γιὰ μένα στὴν ὁποία φέρεστε μὲ τόση περιφρόνησι... Πρόκειται καὶ περὶ ἄλλων εἴκοσι συνδρομητῶν ποὺ θὰ σᾶς ἐγγράψω, ἂν μοῦ δημοσιεύσετε τὸ ποίημα...

ΦΟΛΛΕΜΠΑΡ. — "Ω! ναί, ξέρω! Πρόκειται γιὰ τὸ δήμαρχο, τὸ συμβολαιογράφο ἐξάδελφό σας, τὸν πυροσβέστη. ('Αρχίζει νὰ γελάσῃ).

'Η κ .ΝΤ' ΕΣΠΟΝΓΙΑΚ (μαινομένη).

('Η συνέχεια εἰς τὴν σελίδα 2257)